

«Παλαιόθεν ἐστάθη συνήθεια, ἄνδρες νὰ μὴν ἀνακατώνονται εἰς τὸ ρουφέτιον αὐτό...». (Ἡ εἰσερχομένη εἰς τὸ ρουφέτιον καταβάλλει γρόσια 5. Ὁ ἐργαζόμενος τὴν τέχνην ἐκτὸς τοῦ ρουφετίου καταβάλλει πρόστιμον 10 γροσίων καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 15 γρόσια).

330

1735. Συμφωνία 18 Ἰαν. «καραβοκυρῶν τῆς Μυκόνου», περὶ ἀλληλασφαλίσεως πλοίων, ἐν 144, σ. 75.

«... ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ βγάνουνε τὸν κάθε χρόνο... εἰς τὸ κοντὶ μερδικὸ μισό, τὸ ὁποῖον νὰ τὸ δίνουνε εἰς (τὸν)... ἐπίτροπον... ὁπότε ἤθελεν τύχει νὰ λάβει κανένα καγίκι πείραξι, εἰς τὸν κόρφο τόσον ἀπὸ γούμενα, σίδερο, κῆ κατάρτι καὶ ἀντένες, νὰ λαβαίνει τὴν ζημίαν... ἀπὸ τὰ ἄσπρα τοῦ κοντιοῦ...».

331

1735. Δάνειον ἐπὶ ὑποθήκῃ, ἐν Ἰκαρίᾳ, ἐν 243, σ. 88 ὑποσ. 31. «... βάνει σημάδι τὰ χωράφια... καὶ ὁπότε δὲν τοῦ δώσῃ τὰ ἄσπρα ἕως τὸν χρόνον, νὰ εἶναι... εἰς τελείαν καὶ καθολικὴν πούλησιν...».

332

1736. Κληρονομικὴ διανομὴ ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐν 299, σ. 145–146, καὶ ἐν 44α, σ. 129–130.

«... ἀκόμι διὰ τὰ γερόντοτρόφια τοῦ πατρὸς ἔστερξεν ἡ αὐτὴ Π. πῶς νὰ μὴν ἔχει πλέον καμμίαν μετοχὴν, ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶχεν χρέος πῶς νὰ τὰ πληρώσου(ν) τὰ ἀγόρια τὴν θανὴν αὐτοῦ, ὅλα ὁμοῦ τὰ χρειαζόμενα νὰ εἶναι χρεῶστες ὁ Γ. καὶ ὁ Δ., νὰ τὰ ἐξοδιάσουν τὰ ὅσα τρέξουν καὶ νὰ τὸν ζωοτροφοῦν αὐτοὶ οἱ δύο των, ὡς καθὼς ἔστερξαν... λοιπὸν νὰ μένουν καὶ αὐτοὶ ὁ Γ. καὶ ὁ Δ. ἀνενόχλητοι ἀπὸ τὴν Π. ἀπὸ ὅλες των τὶς μοιρασιᾶς πατρικὰ καὶ μητρικὰ, νὰ μὴ (ἔχῃ) πλέον καμμίαν μετοχὴν, οὔτε εἰς ἐκαλό, οὔτε εἰς ἐκακόν, ὡς καὶ τὶς πρὸς αὐτὰς ἀδελφές, νὰ εἶναι ξέπρουκη...».

333

1736. Δωρεὰ ἐν ζωῇ μεταξὺ συζύγων, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐν 299, σ. 147–148 καὶ ἐν 44α, σ. 132.

334

1736. Ἀμοιβαία δωρεὰ μεταξὺ συζύγων, ἐν χωρίῳ τῆς Χίου, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἐν 299, σ. 152–153 καὶ ἐν 44α, σ. 132–133.

«... Σ.Μ. καὶ ἡ σύμβιος αὐτοῦ Α... ἐπειδὴ καὶ νὰ εἶναι ὑπέργηρος ὁ αὐτὸς Σ.,... χαρίζει καὶ δωρεῖται αὐτῆς διὰ τελείας δωρεᾶς τὸ ἔχει(ν) του, εἴ τι τοῦ εὐρίσκεται, σπίτια, χωράφια... ἔτζι στέργεται καὶ αὐτὴ νὰ τὸν κυβερνᾷ εἰς τὴν ζωοτροφίαν του καὶ ἂν τοῦ λάχῃ νὰ πληρώσῃ τὸ κοινὸν χρέος, νὰ τοῦ κάμνῃ τὰ χρειαζούμενα, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ

χωρίου . . . καὶ πληρώνοντας καὶ αὐτὴ τὸ κοινὸν χρέος νὰ μένουν εἰς τοὺς παῖδας των, πλὴν ἔτι στεργεται καὶ αὐτὴ ἢ ἄνωθεν Α. πῶς χαρίζει καὶ αὐτὴ τὰ ὅσα τῆς εὐρίσκονται εἰς τὸν ἀνὴρ αὐτῆς σπίτια, χωράφια . . . ὅποτε καιροῖς γυρεύσου(ν) οἱ παῖδες αὐτῶν νὰ τίς ἐνοχλήσουν καὶ νὰ πειράξουν πολὺν ἢ ὀλίγον, ὅποιον μέρος ἀπομείνῃ ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἀνδρόγυνον, νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν του, τὸ αὐτὸ ἔχει, νὰ πουλήσῃ, νὰ χαρίσῃ καὶ ἕτερα ἀνεόχλητα . . . ».

335

1736. Φιρμάνιον σ. Μαχμούτ Α', πρὸς καδῆν Νάξου, ὅπως ὁ ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ μοναχοὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ καθολικῶν Μονῶν, πλὴν τῆς δεκάτης καὶ τῶν νομίμων δασμῶν, μὴ καταπιέζονται ὑπὸ τῶν κατοίκων διὰ τὴν εἰσπραξίν τοῦ χαρατζίου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 162 Π. Ζερλέντη.

336

1736. Πρακτικὸν συμφωνίας ἀπὸ 4 Ἰαν. τῶν τριῶν Κοινῶν τῆς Νάξου («Κάστρο, Μπουργο καὶ ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἀξίας»), ἐν 151, σ. 624–625 καὶ ἐν 197, σ. 155–159.
« . . . ἐρχόμενα τὰ αὐτὰ τρία μέρη εἰς θεοφοβίαν, εἰς τελείαν ἀγάπην, εἰς εἰρηνικὴν καὶ ἀκαταζήτητον γνώμην, θέλουν ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ παντοτεινὴν τὸς κυβέρνησιν τῶν τριῶν Κοινῶν . . . Καὶ ὅποιον ἀπὸ τὰ τρία Κοινὰ ἤθελεν ἀθετήσῃ καὶ παραβῇ ἀπὸ τοὺς τοιούτους ἀκαταλύτους ταιριασμοὺς καὶ περιστάσεις, νὰ πλερώνῃ εἰς τὸ μουντουπάκι τοῦ πολυετῆ Καπετὰν πασᾶ ρεάλια χίλια πεντακόσια. Καὶ τὸ παρὸν πάντα νὰ εἶναι καὶ νὰ γροικᾶται ἰσχυρόν, βέβαιον καὶ ἀχάλαστον εἰς τὸν αἰῶνα . . . ».

337

1736. Διάταξις πΚ. Νεοφύτου Ζ', περὶ προικοδοσίας, ἐν 70, Β', σ. 78–80 καὶ 437–444.
« . . . Γράφοντες . . . γνώμη καὶ τοῦ . . . πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων . . . Μελετίου . . . ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς . . . ἵνα ὁ ὑπὸ τῆς βασιλευούσης ταύτης τῶν πόλεων, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ εὐγενῶν ἀρχόντων διὰ κοινὴν ὠφέλειαν καὶ θεραπείαν τῆς ἐπηρτημένης πανολεθρίας συγκροτηθεῖς, καὶ διορισθεῖς ἐν τριττῇ τάξει ἀριθμὸς τῆς προικοδοσίας, καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐκκλησιαστικῶς τε καὶ συνοδικῶς κυρωθεῖς καὶ βεβαιωθεῖς ὡς ἐμφρόνως καὶ προνοητικῶς καὶ κατὰ θεῖαν νεῦσιν συντελεσθεῖς, ἔχῃ τὸ κῶρος . . . Καὶ ὅσοι μὲν τῶν ἀρχόντων καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἔφθασαν πρότερον μέχρι τοῦδε προικοδοτῆσαι, πρὸ τοῦ διορισμοῦ τούτου . . . ὑπάρχωσιν ἀνεύθυνοι καὶ ἀθῶοι . . . Ὅσοι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, . . . βούλονται συναλλάγματα γάμων ποιῆσαι καὶ προικοδοτῆσαι ἐκ τῶν τῆς πολιτείας καὶ περιχώρου ταύτης . . . ἀπαξαπάντων χριστιανῶν, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, εὐγενῶν καὶ ἰδιωτῶν, πραγματευτῶν ἢ τεχνιτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, πάσης καὶ παντοίας τάξεώς τε καὶ καταστάσεως, εἰ μὲν τῆς πρώτης τάξεως εἶεν, ὀφείλουσι διδόναι διατετιμημένην προῖκα γροσίων πέντε χιλιάδων, συναριθμουμένων αὐτῇ τῶν μετρητῶν ἄσπρων, τῶν τζεβαχερικῶν, τῶν ρουχικῶν καὶ λοιπῶν ἀπάντων πραγμάτων, ὡς μὴ ὑπερβαίνειν τὴν ὅλην προῖκα τὴν ποσότητα (ταύτην). Εἰ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τυγχάνοιεν,

